

STOPY

červen
2012

Občasník Římskokatolické farnosti Mníšek pod Brdy

Ilustrace Alžběta Lacková

Proč se modlit růženec? **Téma: Rodina dnes**
Úvahy kardinála Dominika Duky nad rodičovskou láskou

Rozhovor s vedením Oázy nad
krásou a smyslem dobrovolnické práce

Pozvánky na akce farnosti a Oázy

Modlitba Karla Kahouna

Pozvánky na akce farnosti

- **7. 6.** 18 hod., Boží Tělo v Líšnici
- **10. 6.** 8:30 hod., Boží Tělo (bez průvodu) v Mníšku p. B., 1. svaté přijímání. ● **16. 6.** Pohádková cesta- Putování za Večerníčkem.
- **21. 7.** Skalecká pouť, mše sv. v 10 hod., procesí od kostela vychází v 8 hod. Nabízí se prostor pro bohatší vlastní program, zájemci o příspěví do programu jsou vítáni.
- **23. 9.** Farní pouť od Staré Boleslavi, start v 8. 30 hod.
- **27.9.** Výročí posvěcení památníku sv. Václava na Pleši kard. Beranem, vigilie v 18 hod., mše sv., lampióny s sebou.
- **28.9.** Oáza: Posvícenská cesta

Organizátoři letošního 8. farního dětské tábora prosí o vaše modlitby!

Program tábora bude zaměřen na dílo africké světice Josefíny Bakhity. Za každou modlitbu a pomoc předem děkujeme. luciekrupickova@seznam.cz

Farní dotazník - Odevzdaných dotazníků bylo málo, zřejmě jsou lidé s fungováním farnosti v zásadě spokojeni nebo necítí potřebu se vyjádřit. V bodě „co já mohu udělat pro farnost“ nebyla nová nabídka; lidé psali to, co už v podstatě pro farnost dělají (kronika, knihovna, údržba zeleně, příspěvky do Stop aj.). Náměty v dotaznících: pro zintenzivnění společného slavení a prožívání mše sv. zavést jakési „liturgické katecheze“. Schází mše sv. v sobotu večer s nedělní platností. Svaté přijímání pod obojí. Rozšířit činnost farní charity. Zavést topení do kostela. Přednášky známých osobností. Pastorece starších dětí. Distribuce dětské mše svaté do dalších kostelů farnosti (Mníšek, Líšnice, Trnová). PR z dotazníků odvodila nutnost lepšího informování „veřejnosti“ o své práci a problémech, které řeší.

Dětské mše svaté - Proběhla diskuze, kde všude a jak často je dělat. Zdá se, že rodiny s dětmi nejeví příliš zájem, paradoxně se tato forma mši sv. včetně hud. doprovodu líbí starším ročníkům. Z deseti DMS ročně by mohly být 2x ročně slouženy v Mníšku, 1x v Líšnici a Trnové a 6x v Kytíně.

Podávání pod obojí je možné ve farní kapli sv. Jana.

Nedostává se dospělých ministrantů (asistuje v podstatě pouze M.Salcmán), i na koordinaci malých ministrantů.

Technické záležitosti: Oprava křtitelnice je dokončena. Nepodařilo se zajistit dotaci z Fondu kulturních památek, malování kostela musíme odložit. Firma T. Typla provádí opravu podlahy v sakristii, probíhá také generální oprava sakristie.

Diskuze k využití místnosti naproti sakristii: pro děti, boční vstup, či zpovědní místnost. Vše až po opravě místnosti. Návrh přesunout sochy ze Skalky do kaple Božího hrobu.

Rozmístění křížové cesty v kostele také není optimální, je třeba promyslet úpravu. **Internetová adresa nových**

www stránek farnosti je

<http://farnost.mnisek.cz/>. Oblíbený přehled bohoslužeb je na odkazu <http://farnost.mnisek.cz/bohosluzby.htm>.

Ekonomika, majetkové záležitosti

Jak využít pozemky farnosti, které případně leží ladem? Je třeba průběžně hlídat tvorbu nového územního plánu. F. Dvořák upozorňuje na vhodnost prozkoumání nemovitostí, které jsou předmětem dodatečných restitucí (jsou-li v našem případě nějaké).

Sbor, DMS kapela Plán vystoupení a zkoušek je také na internetu.
ne **3.6.** 8:30 - Slavnost Nejsvětější Trojice

ne **10.6.** 8:30 - Těla a krve Páně, 1.sv.přijímání dětí (kapela)
so **21.7.** 10h - Skalecká pouť

Společná modlitba růžence

Je to už skoro deset let, co se mníšecké maminky (a teď už i babičky) scházejí každou středu v 18 hodin k modlitbě růžence za děti. Začínaly jsme tak, že jedna z nás zvala ostatní k sobě domů, a tak jsme se modlily u Mrázků, u Typlů, u Nováků, u Feltů a leckde jinde.

Po vybudování Mateřského centra a zvelebení farní zahrady jsme se postupně přestěhovaly – MC je naším zimním azylem a farní zahrada letním útočištěm.

I maminky se postupně vystřídalý – některé se odstěhovaly, jiné už pro své pracovní povinnosti přicházet nemohou...

A tak se asi před měsícem stalo, že jsem se na farní zahradě modlíla sama. Bylo mi z toho smutno. Řekla jsem si ale, že lepší než házet růženec do žita bude napsat do Stop – a tak píšu.

Ráda bych vám připomněla, jak je modlitba za děti důležitá, zvláště ta společná. Pán přece řekl: „Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“ (Mt 18, 20) Věřte, že stojí za to obětovat půlhodinu týdně v modlitbě za jejich víru, naději a lásku, protože se tehle čas docela určitě zhodnotí.

Snad můžu parafrázovat Pavlova

velepíseň lásky slovy, že kdyby vaše děti mluvily jazyky anglickými a německými, ve škole excelovaly ve všech předmětech, hrály překrásně na všechny myslitelné nástroje, tančily a zpívaly jako andělé a uměly rozdělat oheň z mokrého dřeva škrtnutím jediné zápalky, ale lásku by přitom neměly, budou jako zvučící kov a řinčící plech. A kde jinde prosit než u té, která je sama Matkou?

Nemusíte se bát přijít s dětmi, protože v MC i na farní zahradě mají dost prostoru na hraní. Navíc když uvidí, jak se máma modlí, bude to pro ně lepší návod k modlitbě než tisíc pouček.

Nemusíte se bát ani samotného růžence – je to modlitba, kterou zvládne každý, a přitom se při jeho modlení dá „zajet na hlubinu“ podobně jako při četbě Písma.

Ne nadarmo se růženci říká Mariino evangelium. I když se to nezdá, je to modlitba meditativní – držíme se za ruku Marie a jdeme s ní za jejím Synem. Spolu s ní se učíme uchovávat v srdci všechno, co on říkal a dělal. (...)

Daniela Feltová

(Pokračování textu na str. 12)

Pravidelné akce farnosti:

- **modlitba růžence před nedělní mší sv.** od 8 hod.
- **modlitba růžence**, vždy ve středu od 18 hod. na faře, farní zahradě či v MC Oázy, děti vezměte s sebou! Info: D. Feltová, mob. 728 360 255
- **modlitba za farnost** – každý druhý čtvrtek v 18:30 hod. po mši svaté, spojena s adorací Nejsvětější svátosti. Nejbližší: 21.6.

- **modlitba v duchu Taize** – kaple na Malé Sv. Hoře, sobota, od 20 hod. Info: M. Salcman: 723654490
- **setkávání nad Bibli** – pravidelně v úterý od 20hod na faře
- **pravidelný úklid kostela** (info: kostelnice Jiřina Ptáčková)
- **agapé** – cca 1x měsíčně, setkání na faře či farní zahradě po mši sv., při čaji či kávě. Nejbližší: 3.6.

O letních prázdninách (červenec, srpen) akce probíhají omezeně: termín konání si prosím předem ověřte!

Doba zpochybnila klasickou rodinu

Úvaha kardinála Dominika Duky nad rodičovskou láskou

Naše společnost prochází s celou Evropou obtížným údobím ekonomické krize a také daleko vážnější a dlouhodobější krizí mravní.

Není sporu o tom, že neblahá hospodářská situace byla způsobena a je zesilována jednáním jednotlivců i celých skupin lidí, kteří se odklánějí od věcného a mravného života. Jedni chtějí vydělat víc a víc a dopouštějí se nezodpovědných riskantních kroků ve svých spekulacích. Druzí zneužívají nejednou velmi sobecky výdaje státu na sociální potřeby a chtějí z nich urvat co nejvíc, aniž by se přičinili svou prací o zvýšení národního ducha. Obě skupiny jednají nakonec stejně a ještě svalují vinu a zodpovědnost na ty druhé. Čím víc doléhají důsledky krize, tím víc se ozývají právě ty chyby, které ji způsobily. Nevídaně roste chamtivost, závist a agresivita.

Každá mravní krize společnosti vzniká v jednotlivých rodinách. Na rodiny, a to i nevinné, pak dopadnou její nejtěžší důsledky. Evropa má problémy především proto, že zpochybnila a podřívá klasickou rodinu.

Společnost bez stabilních rodin nemůže obstát a tzv. registrované partnerství nepřinese novou generaci. Děti bez jednoho z rodičů vyrůstají v rámci, kde se neseznámí s jedním z podstatných znaků společnosti jako celku. V jejich výchově chybí buď mužský, nebo ženský prvek. Děti rozvedených rodičů ztratí smysl pro přirozenou autoritu. Děti, kterým se rodiče nevěnují, vyrůstají bez nejdůležitější složky výchovy – rodičovské lásky. Mohou být samostatné, ale chybí jim smysl pro sociální rozměr. Na křesťanech v současné době leží dnes kromě běžných úkolů zdravého soužití v rodině a péče o domov navíc těžký úkol: ukázat, že právě to je přirozené, krásné a přináší to radost. Jsou to křesťanské rodiny, kdo musí obhájit lásku před sexem, nebo chcete-li heterogenní sexualitu před ponižující a devastující sobeckou pudovostí. Je velmi pravděpodobné, že Vás za Váš správný přístup k životu bude okolí hanobit, bude se Vám posmívat a možná i škodit. Život křesťana je tím provázen od počátku, víme to. Řekl nám to sám Pán.

(Převzato z letošního Novoročního listu kardinála D. Duky)

Děkujeme těm, kteří se nebojí mít děti

Z pastýřského listu biskupů naší vlasti

Je důležité nezapomínat, že rodina je oblastí, které patří k nejcennějším darům lidstva. Z hlediska společenského poznání nemá dnes rodina žádnou jinou alternativu. Kde jinde se může člověk naučit odpovědnosti? Kde

jinde může lépe zrát než v rodině, která je založena na láskyplném, stabilním a rovnoprávném vztahu muže a ženy? Všechna jiná výchovná zařízení jsou úspěšná jen do té míry, do jaké dokážou fungující rodinu napodobit. Naše

budoucí občanská společnost bude natolik svobodná, spravedlivá, vlivná a tolerantní, nakolik rodiče dokážou dobře vychovat své děti. To nemůže udělat nikdo jiný.

Chceme vyjádřit poděkování a uznání všem, kteří se nebojí uvážene vstupovat do manželství a nebojí se mít děti, i když s příchodem dětí do rodiny se radikálně mění nároky na oba rodiče, zvláště na matku, která ve většině případů přebírá hlavní tíhu péče. Vážíme si rodičů, kteří chápou rodičovskou péči jako nenahraditelnou pro dítě i pro jeho lidské zrání. Proto mají odvahu spokojit se s nižší životní úrovní a investovat čas i peníze do dětí.

Nebojte se investovat do budoucnosti a žijte naplnění nadějí, že i okamžité nepohodlí a s ním spojená oběť přinese dobré ovoce.

Početí a výchova dětí je jedinečným a nenahraditelným zdrojem skutečné prosperity společnosti i vás samých, i když to naše současná společnost většinou takto nedoceňuje. Obětavá láska rodičů pečujících o každé své dítě není v první řadě nějakým výkonem, ale projevem vztahu k dětem. Právě rodiče jim nenahraditelným způsobem pomáhají vytvářet vlastní vztahy ke světu, který je obklopuje, a samozřejmě také k Bohu. Rodina se stává plodnou, když chrání rytmus každodenního života. Také vzájemným odpouštěním utvářejí rodiče životní styl svých dětí.

Děkujeme každému z vás, kteří přijímáte péči a starost o dobro rodiny jako dar i jako nejdůležitější úkol svého života, a také vám, kteří se za to modlíte.

(Vybral P. Jan Dlouhý)

Nikdo nedokáže to, co maminka

Rohovor s kardinálem Dominikem Dukou o jeho vlastní rodině

„Považuji za důležité, aby rodiče vyslechli slova uznání, poděkování a podpory. A abychom si při společné modlitbě vyprosili požehnání.“ Tak uvedl svou účast při bohoslužbě na Pouti rodin pražské arcidiecéze kardinál Dominik Duka. Pout' se konala předposlední květnovou sobotu na Skalce, kam připutovali také desítky poutníků z Prahy a blízkého okolí. Ve své promluvě kardinál zdůraznil rodičům důležitý úkol: musíme obhájit rodinu jako základ státu. Společnost toto „pevné jádro“ potřebuje, bez něj nedokáže fungovat.

Hovořil jste o rodině jako základním kamenu společnosti, který nelze na

hradit žádnou jinou institucí. Jedině takové společenství dokáže vytvářet lásku, učit k životním hodnotám, vychovávat rovného občana. Z jaké rodiny pocházíte vy? Jak rodiče vedli vás?

Naše soužití bylo za začátku poznamenáno tím, že rodiče byli během druhé světové války odloučení. Tatínek, profesionální voják, odešel z domu koncem roku 1943, těsně po mém narození a vrátil se v srpnu 1945. Takže v tom nejrannějším dětství jsem tatínka neznal. Když se pak vrátil z Anglie, viděl jsem v něm cizího muže ve zvláštním klobouku – kulaté anglické helmě – kterého jsem se nejprve obával. Stejně ale nebyval často doma, účastnil se nejrůznějších akcí, domů příjížděl

jednou za dva týdny. Pak byl komunisty odsouzen za činnost v západním odboji, strávil dva roky ve vězení. Náš společný život vlastně začal až po pádu toho nejtvrďšího stalinismu, po úmrtí Stalina a Goltwalda. Až tehdy jsem poznal úplné rodinné soužití.

Ta doba musela být těžká, pro něj i pro vás...

Vždycky jsem věděl, že mám otce a že je zapotřebí se za něj modlit. On o sobě také dával vědět, i v době kdy jsem ještě neuměl číst, pokaždé na dopis přimaloval obrázek a maminka mi jej ukazovala. Otec byl pro mě ikonou. A v pozdějších letech, kdy jsem viděl, že podobný osud sdílely desítky rodin v mém rodném městě, mi doslova učarovala role maminek, co všemcho musely snést... Ani jedna z těch rodin se nerozpadla, to mohu s klidem konstatovat.

V rozhovoru pro ČT také vzpomínáte, jak jste v té těžké době – coby

malý prvňáček – pomáhal mamince tajně házet do Labi tatínkův kulomet. Maminka byla odvážná. Vlastně všechny maminky mají svou vyjímečnou roli odvážných, starostlivých pečovatelek, prvních průvodců po cestě životem.

Tak tomu bylo vždycky, je to pravdivé i dnes. Nic se nemění. Napadá mě jedno staré přísloví: „Když odejde matka, skončí domov, i když ostatní zůstanou“. V dětství vyrůstáme v blízkosti maminky, ale hlavně se rodíme pod jejím srdcem. Tuto myšlenku jsem si rovněž uvědomil, když jsem nedávno četl životopis zesnulé Olgy Havlové, také zdůrazňovala nezaměnitelnou a jedinečnou roli maminky. Nikdo jiný nedokáže to, co ona.

Za jaké předané životní hodnoty jste vděčný vaší mamince?

Každý člověk musí vědět, že se drží slovo. A že věrnost druhým, starostlivost a péče o ně vytváří nejkrásnější kvalitu života. (per)

Špetka humoru, kila tolerance

Anketa mezi nejen mníšeckými farníky

Nahlédli jsme do kuchyně některých mníšeckých rodin a hledali dobrý recept na „rodinné štěstí“.

Mít společné prožitky, nebát se být s dětmi zase dítětem a trávit čas blbinami. Umět se zastavit a podívat se, co žijeme. Život je často krásný, jen si toho nevšimneme.

Smíchejme kvalitní suroviny (jednotlivce), kteří sami o sobě jsou schopni prožívat štěstí a pak už jen přidejme železné nervy.

Štěstí obecně není důsledkem vnějších okolností, ty mohou leda pomoci nastavit vlastní percepci a případně záležitost mírně usnadnit (vnější okolnosti mohou způsobit potěšení, ale ne štěstí).

Štěstí je výsledkem uplatnění vlastní schopnosti vnímat vnější okolnosti v tom správném úhlu pohledu. (Pokud budeš sebestředný zapšklík, tak málokterá vnější okolnost ti přinese potěšení, zrovna tak případný pocit štěstí bude mít asi zvláštní prameny). Vnímej ostatní, jako bytosti tobě

stejně drahé, jako jsi sobě sám a můžeš se neustále radovat: paradoxně i v jejich smutku – můžeš být třeba rád, že nejsou sami. (Pochval prostě občas svoji manželku za to, že tě tentokrát vyjimečně trefně zepsula, nebo že na její slova opět došlo a nedošlo-li, jistě dojde už brzy – a radost máte rázem oba dva). Pokud se stále raduješ, těžko věřit, že nejsi šťastný.

Recept na rodinné štěstí stále hledám... A zkouším stále nové ingredience (dělá mi moc dobře konzultace s jinými kuchaři). Jako základ však vždy dávám toleranci, vzájemnou komunikaci a společně strávený čas. Velký vliv na konečný výsledek má také sebezpřijetí, zdravé sebevědomí. To pak zbytečně nepřidávám pálivé koření a snadněji vylovím nevhodné přísady vhozené jinými. Všem kuchařům a kuchařkám hodně zdaru a pomoc Kuchaře zhůry! A rada na konec: nikdy se nenechte znechutit, pokud recept nevyjde hned a nepřestávejte se snažit i příště, pokud se vám pro jedenkrát vydařil:)

Smíchají se tři základní ingredience: láska, úcta a věrnost. K tomu špetka smyslu pro humor a kila vzájemné tolerance. Občas to těsto nakyne moc a trochu bouchne, i tak to ale stojí za to.

Důležitý je společně strávený čas, při práci, jídle a odpočinku. Také pravidelná společná modlitba, respektování potřeb všech členů rodiny, také co nejvíc dobré nálady a pohody. Pomůžou i další spřátelené rodiny.

Zvláštní otázka. Řekla bych, že

rodina buď žije spokojeně a třeba si to ani neuvědomuje (možná si toho pokladu ani tak moc neváží ?) nebo žije nespokojeně a najednou jí dojde, že ten poklad, co možná dřív měla, se někde ztratil a nikdo neví proč, ani kam. Za rodinné štěstí jsou myslím zodpovědní hlavně ti dva dospělí, kteří rodinu společně založili. Pokud spolu ještě dokáží mluvit, hádat se, dohadovat, vyměňovat si názory, zpívat, šeptat, smát se... pak je vše v pořádku. Právě v tu chvíli se totiž dotýkají toho neuchopitelného pokladu jakým je "rodinné štěstí".

Partner či partnerka je pro mě především dobrý přítel (ve smyslu kamarád). Z toho vyplývá, že máme společné zájmy, sdílíme starosti a radosti (u kamarádů nám není jedno, jestli se něčím trápí), máme motivaci řešit spory a krize – i když už s dotyčným/dotyčnou nechci být "manžel/manželka" pořád nechci ztratit dobrého (nejlepšího) kamaráda.

Je důležité nepodceňovat vzájemnou intimitu. Je to něco, co si mají užívat oba partneři, ne že se jeden "obětuje". Z toho vyplývá - vědět, co mi dělá dobře, umět se o tom bavit, říct si o to a zároveň vycházet vstříct tomu, co chce partner. Nejde to hned, chce to vzájemnou důvěru a otevřenost, ale stojí to za to.

Nakonec jedna hluboká pravda o nevěře: pokud mám normální (viz. poznámka výše) vztah a zdá se mi, že si nevěrou pomůžu k nějakému ideálu, je to klam. Nikdo není ideální a nakonec s tím vysněným/vysněnou budou stejné (horší) problémy jako s tím mým či mou.

*Sestavila Lucie Krupičková a
Karolína Peroutková*

MODLEME SE S DĚTMI JAKO DĚTI

Nepoznala jsem společnou modlitbu ve vlastní rodině, ani jako dítě ani jako dospělá. Začala jsem až s dětmi svých sourozenců. Naučily mě naslouchat. Vnímat, kdo potřebuje jemně povzbudit, aby promluvil. Koho třeba vzít za ruku, aby sám naslouchal. Komu ten den dát křížek a pusu na dobrou noc jako prvnímu a kdo unese být poslední. Ukázaly mi krásu jednoduchých slov. Naučily mě, že modlitba je prostor posvátný, ve kterém je dovoleno vše, co slyšíme srdcem a není dovoleno jediné: Korigovat jakkoli, co vychází z pravdivosti srdce dětského.

Vybírala jsem pár střípků z dětských modliteb v jednom dětském domově:

Dej, Bože, všem mámám na světě úsměv a všemu živému stvoření na světě jídlo a sobě dej pevné zdraví, abys nám to vše mohl dát.

Nikdy, Bože, nezapomenu na tátovy oči, jak se díval, když mě máma vzala za ruku a navždy od něho odcházela.

Pane, řekni, kolik váží slza?

Bože, zachraňuj lidi i od hříchů a od samoty.

Bože, ty nevíš, kde je můj milovaný táta?

Bože, proč jsou někteří lidé tak smutní?

A teď řekni, ty bys stvořil člověka podruhé?

Jak mám pro tebe žít, Bože? Co já nemám dělat, abys na mě byl hrdý?

Já si tě vážím za víru v člověka.

Bože, my ti rozumíme více než dospělí lidé.

Bože dej, ať na koho se podívám, bude se usmívat.

Já v tebe, Bože věřím, nejen v kostele.

Ježíšku, odpusť mi, že mě tatínek nemá rád. (...)

(Pokračování na straně 9)

Modlitba za VII. Světové setkání rodin

(Milano, 30. 5. - 3. 6. 2012)

Otče našeho Pána Ježíše Krista, Otče náš, klaníme se Ti, neboť jsi zdrojem každého společenství.

Ochraňuj naše rodiny a provázej je svým požehnáním, aby byly místem trvalého společenství mezi manžely, kde rodiče s dětmi vzájemně sdílejí život v plnosti.

Obracíme se k Tobě, Stvořiteli veškeré krásy a dokonalosti.

Dej každé rodině spravedlivou a důstojnou práci, abychom ve svých životních potřebách nestrádali a těšili se z výsady, že můžeme být Tvými spolupracovníky při budování světa.

Oslavujeme tě, příčino naší radosti a našeho štěstí.

Veď i naše rodiny po stezkách štěstí a pokoje, aby už nyní zakoušely dokonalou radost, kterou jsi nám daroval v Kristově zmrtvýchvstání.

Dej, ať se všechny naše dny, ty náročné i ty klidné, stanou časem, v němž odhaluješ své tajemství lásky a světla, jak nám je zjevuje Tvůj Syn Ježíš Kristus a předává Duch Svatý, zdroj všeho života.

Tak budeme žít šťastně jako Tvá rodina a půjdeme po cestě, jež vede k Tobě, Bože svatý, na věky věků. Amen.

(Pokračování ze strany 8)
Ježíš však řekl: „Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně, neboť takovým patří nebeské království“ (Mt 19:14)

Poznala jsem jednoho dospělého muže. Nebyl křesťan a Boha hledal svým způsobem. Odcházel a zanechával tu svoji ženu a svou

tříletou holčičku. Říkal mi svoji modlitbu: „Pane Bože, Pane Kriste, prosím vás abyste chránili mou rodinu, ať jsme všichni zdraví a vám věčné slávy, aleluja, aleluja, věčné slávy vám.“ A ke Slávě Boží opravdu žil. Modlívám se teď tu modlitbu za jeho rodinu s ním. (Sara)

Radka Šafářová

Spod asfaltu sa vynárajú púpavy

Rozhovor nejen o smyslu a kráse dobrovolnické práce

V Oáze nedávno proběhla změna vedení: odstupující Zuzka Bartáková se bude naplno věnovat povinnostem maminky, práci předsedy sdružení převzal Miro Škultéty. Následující rozhovor je poděkováním Zuzce za její dosavadní úsilí a představením nového vedení: jaká bude Oáza pod mužskou rukou?

K rozhovoru jsme přizvali také Pavlu Pšeničkovou, novou "mediální koordinátorku" Oázy.

Oáza je z velké části postavená na dobrovolnosti. Přesto nabízí dětem i jejich rodičům opravdu mnoho – a stále přibývají pozvánky. Je vůbec ještě možné navyšovat nabídku? Kde máte "strop"?

Zuzka: Záleží na nové koordinátorce mateřského centra Evě Wolnerové, do čeho ještě bude mít chuť. Od podzimu minulého roku využíváme nové místnosti v přízemí MKS, takže možnosti prostoru jsou. V poslední době se ale stává, že akcí už je moc, někdy lidé už ani nepřijdou. Nabízí se větší spolupráce s jinými organizacemi v Mníšku, třeba Fabiánkem, který se také věnuje předškolním dětem - některé akce se nám zbytečně dublují.

Miro: Sůhlasím, len by som doplnil, že do budúcnosti by som v Oáze veľmi rád zapracoval na kvalitnej komunikácii. Chceme nielen dobre predstavovať svoje akcie a udržiavať živý vzťah s inými organizáciami, ale aj dať zreteľne najavo, že Oáza je otvoreným spolkom, ktorý víta všetkých, ktorí majú chuť robiť niečo pre seba aj pre iných.

Hlavní činnost Oázy doposud spočívala v budování mateřského centra. Teď nastupuje do čela Oázy mužská síla – neplánujete proto jiné své pracovní zaměření? Oáza před časem představila plán obnovy bývalých hospodářských budov na farní zahradě.

Zuzka: Díky vstřícnosti města máme už od podzimu zpracovaný projekt. Zatím se ale nepodařilo vyptat nějakou dotaci; zjistili jsme, že investice do "cizího" je dnes docela obtížná (jedná se o církevní majetek, který máme pronajatý za symbolickou cenu). Elán na opravy „svépomocí“ nikdo z nás nemá. Uvidíme, kdyby se našel v Mníšku nějaký mecenáš nebo nadšenec, budeme jenom rádi.

Miro: Využívaním nových miestností v MKS tlak na priestory pre Oázu povolil. Hlavne to ale vidím tak, že

energiu ktorú by sme do takých náročných opráv svojpomocou museli vkladať (stovky brigádnických hodín, rádo vo milión korún na materiál a odborné práce), by som teraz nasmeroval radšej tam, kde vidím hlavný zmysel našej organizácie: poskytovať podporu ľuďom, ktorí majú nadšenie niečo robiť a povzbudzovať ich v tom.

Hlídáte svoje sily. Kdybyste se při rekonstrukci vyčerpali, přišli byste o to hlavní - zápal pro dobrovolnou práci. Na něm přitom Oáza stojí.

Miro: V organizáciách, ktoré sú postavené na dobrovoľnosti, je hlavným kapitálom nadšenie. S tým hlavne pracujeme, to je pre nás dôležité. Medzi vecami, ktoré robíme, by preto mali prevažovať tie, do ktorých sa púšťame s elánom. Na valnom zhromaždení Oázy som sa pred svojím zvolením uviedol myšlienkou: Vážne sa zamyslime nad tým, či by Oáza nemala byť rozpustená. Povedal som to preto, že je podľa mňa nutné otriasť zo seba krstú vecí, ktoré robíme zo zotrvačnosti a už ani nechápeme prečo. Keď si takto otočíme uhol pohľadu, začne sa nám vynárať to podstatné - čo sa nám na Oáze páči, prečo by sme chceli, aby fungovala ďalej. Bola to veľmi dobrá príležitosť porozprávať sa s členmi Oázy o tom, prečo ju vlastne zakladali, aká bola pôvodná myšlienka, čo si dnes od nej sľubujú.

Zuzka: "Když jsem se mezi členy ptala, kdo by se ujal organizování některé z akcí, třeba Pohádkového lesa, byl to problém. Nakonec jsem organizovala většinu sama. "Starší" členové Oázy mají už odrostlejší děti a jiné zájmy, mladších členů Oázy zase moc není, nikdo nepřibývá. Takže jsem přesně rozuměla tomu co Miro říkal, když mluvil o rušení

Oázy. Musíme si přebírat, zda akce dělat jen kvůli tradici, jestli k tomu vůbec máme ještě chuť..."

Takže bude letos Pohádkový les?

Miro: Určite bude, ten patrí medzi naše úspešné akcie, ktoré chceme udržať. Tvoja otázka mi ale potvrdzuje, že ideme správnym smerom, keď chceme s ľuďmi v Mníšku a okolí lepšie komunikovať. Chceme predstaviť to, čo chystáme, s výhľadom na celý rok. Lepšie komunikovať pritom neznamená viac, skôr koordinovane, zreteľne a hlavne: ukázať, že sme organizácia, ktorá je otvorená všetkým, ktorí by chceli organizovať niečo zaujímavé. Oáza má tradíciu a meno, na tom sa dá dobre stavať.

A jak byste těmto novým lidem představili to, co děláte? Proč zrovna vy se ve svém volnu tolik věnujete Oáze?

Zuzka: Než jsme se přistěhovali do Mníšku, byla jsem v Praze dost aktivní v jiném spolku, v Českém svazu ochránců přírody. I v Mníšku jsem měla potřebu se někde zapojit, nebaví mě jen sedět doma, i když práce je kolem rodiny, domu a zahrady vždycky dost. Jsem ráda, když se povede dát dohromady víc lidí a společně uspořádat nějakou akci pro ostatní, když vidím, že úsilí věnované zorganizování se vyplatilo. Také mě baví to tvoření kolem, vymýšlení úkolů, nacvičování pohádek... S funkcí předsedy byla spojena i řada méně zábavných činností (psaní žádostí o dotace, vyřizování mailů, administrativy...), které mi zabraly dost večerů, ale když se to rozdělí mezi víc lidí, nebude to taková zátěž.

Pavla: Já splácím dluh.
(Pokračování na straně 12)

Občanská sdružení Oáza, Fabiánek a Rorejs vás, ale hlavně vaše děti, zvou na **dětský den**. A to v neděli 3. června od 13 hod. v areálu městského cvičiště.

Během Miniškoličky v MKS dne 14. června oslavíme **Den Otců** a něco dobrého jim ukuchíme. Nezapomeňte si donést zástěrky. Vstupné 50 Kč., sourozenec 20 Kč.

Ve středu 20. června v 11.15 hod. dorazí na louku k MKS **poník Amálka**. Děti se dozví, jak o poníka pečovat, čím ho krmit apod.
Vstupné 40 Kč. / dítě od 3 let.

Na všechny akce jste srdečně zváni! Těšíme se na vás!

Jeden svět v Mníšku pod Brdy

Zveme vás na **projekci dokumentárního filmu**
Krev v mobilech

v sobotu 23.6. 20:30 na zámku v Mníšku pod Brdy

Napadlo vás někdy, že se ve vašem mobilu mohou skrývat vzácné minerály potřísněné krví obětí války v Demokratické republice Kongo? Dánský režisér Frank Piasecki Poulsen své pátrání začíná na Světovém mobilním kongresu v Barceloně. Ke svému zděšení zjišťuje, že mu žádný z výrobců nemůže zaručit, že právě jeho mobily nemají s nelítostnou válkou o naleziště minerálů v Demokratické republice Kongo nic společného. Vstup zdarma

Občanské sdružení Oáza + Římskokatolická farnost Mníšek pod Brdy
+ zámek srdečně zvou všechny děti na pohádkové

PUTOVÁNÍ ZA VEČERNÍČKEM

v sobotu 16. 6. 2012

start od 14 do 16 hodin na zámku, cíl u Zadního rybníka
Cestu snadno projdete i s kočárkem a bude plná
pohádek s překvapením v cíli (vuřty s sebou).

Vstupné dobrovolné

Co uvítáme:

- * *Dospělého dobrovolníka (samotného i s dětským doprovodem), který by se rád na jedno odpoledne proměnil ve večerníčkovou postavu dle svého výběru.*
- * *Dospělého dobrovolníka, který děti zabaví na startu i v cíli.*
- * *Dospělého dobrovolníka, který pomůže dětem s převlékáním do kostýmů a ukládáním kostýmů na ramínka.*

Majitele libovolných dětských kostýmů, které poslouží pro focení dětí v cíli.

Dárky, které potěší děti v cíli.

*Bližší informace ráda poskytne Katka Typlová.
(tel. 775 592 142, e-mail: katka.typlova@seznam.cz)*

(Pokračování ze strany 10)

Když jsme se před lety přistěhovali do Mníšku, tak nás tady přijala Maruška Sadilová, byla jedním z tahounů Oázy, tou, která vítala nové lidi. Když člověk přijde do neznámého místa, na tohle čeká. Taky mě práce v Oáze samozřejmě baví, ale cítím, že jak se sem stěhuje spousta nových lidí, mělo by být místo, kde je někdo osloví a řekne, že je rád, že sem přišli.

Miro: Mňa tiež baví blbnúť v rozprávkach a hrať princov či hlúpych Janov, to je také príjemné odreagovanie. Oáza ma zaujíma aj ako iný štýl managementu, keď ľudia nie sú motivovaní peniazmi, ale chuťou niečo urobiť, vlastným nadšením.

Ale hlavne si myslím, že toto je verejná angažovanosť, ktorá dáva najväčší zmysel.

Mám možnosť ovplyvniť miesto kde žijem, vidieť konkrétne výsledky svojej práce a pracujem s ľuďmi,

ktorých veľmi rád bližšie spoznám.

Navyše žijeme v dobe historicky najväčšieho blahobytu a mieru, ktorý nám dopriava voľný čas, prostriedky a kľudnú myseľ, aby sme sa mohli takými vecami zaoberať.

Mníšek má veľa rôznych združení, ktoré ponúkajú akcie pre duchaplné trávenie voľného času. To sa mi zdá úžasné – práve dávaním tej "možnosti". Ono je to totiž často tak, že človek by aj rád niečo urobil pre iných, treba požičať svojho bieleho koňa deťom na povozenie, ale nevie ako, komu a kedy, a sám dohromady nič nedá. Keď potom niekto príde s nápadom niečo pekného zorganizovať, fascinuje ma, ako sa zrazu vynárajú, ako púpavy spod asfaltu, ostrovčeky nadšenia medzi ľuďmi tam, kde by to človek ani nečakal.

Je úžasné, že toto mesto, táto doba a dnešná spoločnosť také veci umožňuje. Tak to poďme využiť a vychutnať si to.

(kp)

(Pokračování textu Společná modlitba růžence ze strany 3)

Několik myšlenek pro povzbuzení od kněze Guy Gilberta z knihy Setkání s Marií:

Proč se modlím růženec?

Růženec je rozjímání o dvaceti zásadních okamžicích Ježíšova života, které prožívá také jeho matka.

S růžencem můžeme rozjímat o Kristově životě a o nejzávažnějších momentech v životě jeho matky. Je to skvělé rodinné album.

Střídá se v něm radost s utrpením a končí nádherným oslňujícím světlem: vzkříšením.

Otevřme rodinné album Panny a uvažujme o velkých okamžicích jejího života! Vzájemně ji v modlitbě růžence. Mějme stále v kapse „růžencové kolečko“, které nám ulehčí kdykoliv a kdekoliv říkat prostě jako dítě: „Zdravas Maria...“

Omílání stále stejné modlitby

Jednou z námitek proti růženci je tvrzení, že je to omílání stále stejné modlitby, což unavuje.

Myslím si ale, že opakuješ-li modlitbu „Zdravas Maria“ soustředěně, pak, i když se občas v mysli odchýlíš, zůstáváš v proudu, v dechu lásky, který tě nese a oživuje.

Růženec tě tak uvádí do povznášejícího ovzduší. Modlitba totiž nepřitahuje nebesa k zemi. Je to povznesení tvého srdce k Bohu, který ví lépe než ty, co potřebuješ.

Bůh počítá i s (námi) malými

Bůh vždycky vykonal velké věci s malými a bezvýznamnými. Nedává přednost „hrdinům“, jako je Rambo nebo Schwarzenegger. V televizi vidíš chlapy svalnaté, pěkné na pohled, jak překonávají všechna nebezpečí a překážky. A ty jim věříš! Sdělovací prostředky ti říkají: Nejsi-li krásný ani prachatý, ani svalnatý, mimořádně inteligentní, platíš za blbce. Bůh si však naštěstí počíná jinak!

Proč se vůbec obracet k Marii?

Pokud měl člověk milující mámu, něžnou, pozornou, vždycky k dispozici, mazlivou, ráznou i laskavou, spravedlivou a schopnou říci i „ne“, dostal tak parádní výbavu. Moje máma je taková. A taková byla Maria. Jestli ale tvá matka nebyla taková, jakou jsi chtěl mít, tím spíše a více se obračej k Marii!

O důležitosti modlitby svatého růžence a o její síle vypovídají také zaslíbení daná svatému Dominikovi a blahoslavenému Alanu de la Roche.

Zde jsou alespoň některá:

- *Slibuji svou zvláštní ochranu a velké milosti všem, kdo recitují můj růženec oddaně.*
- *Růženec bude mocnou zbraní proti peklu. Zničí neřest, osvobodí od hříchu a rozptýlí bludy.* - *Ti, kdo se mi skrze růženec svěří, nezahynou.*
- *Ti, kdo budou recitovat můj růženec zbožně a rozvažovat přitom o jeho tajemstvích, nebudou stíženi neštěstím a nezemřou špatnou smrtí. Hříšník se obrátí, spravedlivý poroste v milosti a získá zásluhy pro věčný život.*
- *Ti, kdo věrně recitují růženec, budou mít za svého života i ve smrti světlo Boží a velké množství jeho milostí. V okamžiku smrti budou mít účast na zásluhách svatých v ráji.*
- *Rychle osvobodím z očištcе duše, jež jsou oddané mému růženci.*
- *Pravé děti mého růžence se budou v nebi těšit veliké slávě.*
- *Oč v růženci požádáš, to obdržíš.*

Tak se na vás těším.
Daniela Feltová

Nedělní evangelium, Mt 28, 16-20

Jedenáct apoštolů se pak odebralo do Galileje, na horu, kterou jim Ježíš určil.

Spatřili ho a klaněli se mu; ale někteří pochybovali.

Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.

Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku. “

Roráty
(milovaným sestřičkám De Notre Dame)

Zachrastil zámek, zazvonil klíč
u dveří celý! Všechno je pryč!
Za zády ruce, sklopen zrak,
dozorcův hlas a denně pak
výslechů řada, slzy, vzdor,
člověkem kdys byl, tento tvor.

Bez kliky dvěře, v okně mříž,
v kukátku oko na obtíž.
Měsíc za měsícem, kolik as?
V brzsku zas advent přijde zas.

„Hospodin přijde...“ v duši zní
bude zas doba vánoční
Co asi doma dělají?
Andělé se mu přeptají
Pak přijdou ve snu, jaká zář!
Ach, to jen žárovka svítí v tvář
Po celou noc. A bez hnutí
Dozorce spát ho přinutí

Přijde však Kristus, on to ví,
Králové tři – zas nepoví
Herodům novým, kde se skryl,
kde se zas v slávě objevil.

Betlémem bude chudá cela,
jeslemi srdce, čisté zcela.
V samoty tichu zas a zas,
maminčin vnímá z dálky hlas.
V hrozivém hřmění, zloby vír-
zde v duši Bůh – a klid a mír!

Pankrác 1957, Karel Kahoun

*Děkujeme všem za modlitby a projevy soustrasti při náhlém odchodu
pana Karla Kahouna. Manželka Blanka s rodinou*

***Je jeden hřích: zvat zelený list šedým,
taková lež i slunci zastře kruh.
Je jedno rouhání: velebit smrt,
vždyť chválu smrti zná jen jeden – Bůh.
Je jedno krédo: vzdor všem hrůzám světa
jablůňka rodí a má plodů dost.
Je jedna hlavní věc, a to je každá věc.
Co zůstane, je marnost nad marnost.***

*Báseň Nad knihou kazatel G. K. Chestertona v
překladu olomouckého pomocného biskupa
Mons. JOSEFA HRDLÍČKY.*

Vydává pro vnitřní potřeby: Římskokatolická farnost Mníšek pod Brdy
nám. F. X. Svobody 38, 252 10 Mníšek pod Brdy
Neprošlo jazykovou úpravou.
Sestavila Karolina Peroutkova (per) a Lucka Krupičková (LuKru).